

HALADÁS

VASUTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MÁV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK :

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőcég :

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással :

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Biztatás.

Miskolcz, 1903. május 16.

—ko— A mikor pedig az általános csüggedés erőt vesz a vasutasnépen, a mikor továbbá a Horvát-Szlavonországban lakó vasutasvéreink vészkiáltása túlharsogja az ország-ház diszes termeiben tomboló vad zsvajt, akkor feláll ott egy képviselő, pártfogásába veszi a vasutasokat, megvédi a saját miniszterükkal szemben, interpellál: — *s most már nyugodtan alhatik minden!* ...

Hiszen megtették már ezt mások és ha az eredményért hálásak nem lehetünk is, hálásak voltunk a jóakaratóknak s azért a tényért, hogy a többi bajok között a mieinket is felhozták s már az is könnyebbségünkre esett!

De a tisztelt képviselő urtól, ki a „Máv.”-nál vezető szerepet vitt, s a kinek működéséhez, midőn tőlünk megvált, szép reményeket fűztünk, *nem ezt* és *nem most* vártuk!

Ma a zágrábiaknak nem a fizetésrendezés kell, sokkal több és becsesebb annál a családfenntartó élete és övéinek életbiztonsága!

Ma jobban örül annak a fegyvernek s a hozzá küldött töltényeknek, mint a legszebben elhangzott interpellációnak, sőt talán még a fizetésrendezésnek is, mert arra feltétlen és halaszthatatlan szüksége van.

Nem gondol az most arra, hogy mi lesz a *jövőjével*, hanem csak a holnapi napra gondol, hogy mikor visszatér szolgálatából, együtt és épségben találja-e szeretteit, nem esnek-e azok áldozatul a horda-nép vad dühének?!

Bennünket pedig, a kik esendben és békességben élünk az édes magyar hazában, sokkal inkább foglalkoztat véreinknek keserves állapota, mint hazafiak is sokkal jobban aggódunk a haza során, mintsem ily pillanat-

ban interpellációkat volna kedvünk hallgatni.

Nem mondhatja mirőlünk senki, hogy türelmetlenek volnánk, sem pedig azt, hogy kötelességérzet nincs bennünk, mert ha két év óta bizunk a felsőbb-ség elé terjesztett kérésünk méltányos elintézésében, igazságos elbírálásában és eddig túrtuk nyomoruságunkat, legkevésbé sem lehet türelmünk fogyatékán most, a midőn tudjuk és látjuk, hogy a nehéz helyzetbe jutott édes haza sorsának jobbulásán fáradoznak azok, kiktől mi is helyzetünk javulását várjuk.

Ha pedig a t. képviselő ur ezt a szivességet minden áron meg akarta tenni, megtehetette volna azt igen sokszor, akár két évvel ezelőtt is, akkor örömmel s hálával üdvözölte volna minden vasutas!

Mert hát a vasutasnép igen türelmes és kötelességtudó, *de a görögtüzet nem szereti!*

Forrongás Horvátországban.

Horvát és Szlavon országokban forrongás van és akár a gazdasági válság, akár pedig a pénzügyi egyezmény hiánya, akár pedig más körülmények is legyenek ennek okozói, az az egy bizonyos, hogy a magyar vasutasok helyzete ott valóban kétségbeejtő.

Bár a lapok tulzottan, talán nem is adják hü tükrét az ottani állapotoknak s ha azokat a kellő mértékre szállítjuk is le, ott a távol idegenben küzködő kartársak feljajdulását megértjük s kérésüket méltányolni tudjuk, aggodalmaikban pedig teljes részvétellel osztozunk.

Hiszen ha egy alföldi magyar ember, az arany kalászkok rengő tereiről felkerül a bércek közé, bár magyar szó, magyar dai hangzik fel körülte, mégis idegen, szokatlan ott neki minden, megszállja a szűkebb haza iránti honvágy s lelke, szive oda visszavágyik, de ellentáll, mert tartja a hivatás, a kötelesség érzete.

Hányan képzelik magukat nem egy alkalommal hősöknek, hogy megfontolni tudják azt, hogy akár itt, ott, mindenütt csak a hivatásnak kell élni s az elvállalt kötelezett-

TÁRCZA.

Itt a tavasz már.*)

Itt a tavasz már
És a bokorban
Hol csieseregne,
Hol szomoruan,
Buteli szóval
Zeng a madárdal.

S mintha csak éltet
Költne az ének,
Kéjtől a bokrok
Össze rezegnek
S hangin a dalnak
Lombra fakadnak.

*). A szerző jövő hó végével megjelenő második verskötetéből.

Itt is, amott is,
Pezsdül az élet,
S fürge madár raj
Rakja a fészket,
— Gondtalan élnek,
Hü szerelemnek.

Részül a fészek
S hisded idillje:
Isteni kéz van
Tárva föléje
És betakarja
Bokrai lombja.

Küld ide mind, mind,
Istenem, Isten!
Mind, a kesergőt
S mind, ki hitetlen:
Értni, — mi éltet, —
Dalt s a szerelmet.

Ö Papik Sándor.

séget teljesíteni kell s feláldozzák a magánérdeket a közért. Mit szóljanak, mit mondjanak akkor magokról a távol idegenben élő kartársaink, akik ott laknak, hol a magyar szó, a magyar szív, jelvény és a magyar ember a legsötétebb gyűlölet tárgya. Milyen törpék vagyunk mi valóban hozzájuk képest, ők a hősök, az igazi hősök!

Nem elég, hogy a sors a legsúlyosabb szolgálatot rakta vállakra, nem elég, hogy éjjel-nappal a szolgálat veszedelmei, — a felelősség — szabadságukat, testi épségüket egész existenciájukat lépten-nyomon fenyegeti, hanem midőn elgyötrött testével szerettei közé tér, fegyverrel kezében tér pihenni, hogy testi épségét, családjának életét saját *embertársa ellenében* biztosítsa, megvédje.

Nincs egy nyugodt pillanata, mert nem tudja, hogy mire szolgálatát elvégezte, családi tűzhelyén nem-e csak füstölgő gerendákat talál s családját — mindenét — nem verte-e agyon az orvul támadó vad horda...

Bár a felsőbbtség, a kormány, a zavargások elfojtására mélyebb és gyökeresebb óvintézkedéseket tett, mint azt egynémely szenzációban utazó hirlap hirdeti, mégis nehéz ott a helyzet, hol nem az elv elv ellen, nem

férfi küzd férfi ellen, hanem az alattomoság, a gyáva orvtámadás veszélyezteti a legbátrabb, a legjobb életét...

Kalapot emelünk küzdő kartársaink előtt, kalapot emelünk a férfiasság, a hazafiság és a kötelességtudás előtt, mert mindezekkel példát mutat a kartársaknak s a jövő nemzedéknek, amely ezekre talán nagyon is rászorul.

Tudvalevő dolog, hogy Horvátországban régi idő óta gyűlölt minden, a mi magyar. Hir szerint ezt a lázadást régen készítik ellenünk s a röpiratokból következtetve, melyek Horvátországot manapság elárasztják, anarkisták dolgoznak a rend, a törvény ellen.

Megtámadják az állomási épületeket, bezúzzák ablakait, lerántják s tördelik a magyar felírásokat, czimereket s teljes dühvel állanak boszut mindenben, amiben csak a legkisebb magyar vonatkozást találnak.

És mindezekre a paraszt népet uszítják, fanotizálják és pedig hir szerint az intelligenzia, — kik között nem egy magas állású államhivatalnok van — akik gyáván félreállanak s hagyják pusztítani a vad, feldühödt tömeget.

A leghazárdabb játék.

Irta: Pécsi Lajos.

Berregt a tűz a kandallóban: veszekedést jelentett.

Együtt ültünk a feleségemmel az asztalnál; vacsora után voltunk már s a „várjáték“-kal loptuk a hosszú estét.

Oh, ti sápadt arcú, látogatói a kártyabarlangoknak, akik az ördög bibliáján forgatjátok át a csapodár szerencsét, ki nem tudjátok, micsoda szenvedélyes szerencse-játék az, amin egyetlen egy estén többet el lehet veszíteni, amennyit ti teljes életetekben a „bank“ ba tettetek.

A „várjáték“-ot ha miniszter volnék, kitiltanám az országból, — olyan veszedelmes hazard valamí az.

Az a „várjáték“ pedig nem egyéb, mint egy négyszögletes papiros, amelyen nagy négyszög, meg vele összefüggő kisebb négyszög van kirajzoltva; mind a két kvadrát-ot vonalak osztják el kisebb kvadrátokra, ezeknek a sarkaiból vonalak vezetnek szerteszét keresztben. Ahol a vonalak találkoznak egymással vagy a kis négyszögek oldalvonaláival: ott pontok jelölik a helyet. E pontokra babszemet teszünk: ez az ellenség katonái. Van tán száz is.

A kisebb négyszög a vár; ennek a két sarkát két füles gomb őrzi: ezek a várat védő őrség.

A sakk-játékszerű harc a vár ellen úgy

megyen, hogy a künn álló babszem-katonák — csak bizonyos vonalon mozogván — igyekeznek bejutni a várba; a két gombvitéz pedig őket keményen visszaveri. Ezeknek keresztül-kasul is szabad száguldaniok a vonalokon, jogukban állván az olyan babszem-katonát, akit hátamögött vagy oldalvást legalább három társa nem védelmez, kilökní, amiből aztán rettenetes megtizedeltetés következik. A babszemkatonáknak ilyenformán nagyon nehéz a várba bejutni.

Én voltam az ellenség a nagyszámu, de meglehetősen gyáva babszemkatonáimmal. A feleségem védte a várat, egy egri hősnőhöz illő elszántsággal, no meg a két gombvitézzel.

Szívet facsaró volt azt látni, mint potyogtak ki a sorból az én ártatlan babszemkatonáim, tisztára az én ügyetlenségem miatt. Egyik-másik már előre is legurult a csatateret jelző ostabláról, mintha azt akarta volna ezzel mondani, hogy: „Inkább az ellenséghez szököm; de ilyen esetlen hadvezér, miatt nem hagyom, hogy elpusztuljak.

Az a néma szemrehányás még inkább kihozott sodromból. Az asszonyka foytonos diadalmas kaczagása pedig csak fokozta ingerültségemet, mikor a száz babszemkatonámból már alig volt tizenöt, s a várba sem tudtam bevinni ötnél többet. Pedig ott minden pozíciót el kell foglalni: csak akkor nyert a játék.

Az érdeklődés, az izgatottság mindkettőnkél tetőpontra hágott. Ugy kellett kiszámítanom a

Mondják, hogy a zágrábi vasutas kartársak egytől-egyig kérték áthelyezésüket, illetőleg az üzletvezetőség áthelyezését Fiuméba.

Azt is mondják, hogy ezt az üzletvezetőjük rossz néven vette, sőt azon óhajának adott kifejezést, hogy legjobb, ha még a zavargásokról is hallgatni fognak!

Ez merő képtelenség s olyan szenzáció hajhászó kacsa lehet, amelylyel lépten-nyomon találkozunk s amelyet szépen spékelve felszoktak tálalni nekünk a „vasutasok jó-akaró barátai.“

Hanem hogy azt a büntetést, hogy az üzletvezetőséget a horvátoktól elvinnék, megérdemelnék, az már bizonyos. Hogy fájna nekik a szívük, ha nem is a magyar, hanem a — pénze után!

Most ostromállapotban van ott minden, az üzletvezetőségek permanenciában, fegyvereket, tölteket kapnak a vasutasok, szembe szállanak a viharral, a vésszel, a kötelességtudás élő mintaképe ott minden egyes vasutas, akik nem csupán *kérni*, hanem *tenni* is tudnak!

Az ég óvja meg őket minden bajtól!

dolgot, hogy még a meglevő katonáimból egyet sem szabad elvesztem, különben lehetetlen kiszorítanom a két gombvitét a várból.

Kétségbeesésben, vagy idegesen teszek egy húzást. Abban a pillanatban észreveszem, hogy azt ugyan rosszul tettem, mert az asszony azt menten ki fogja ütni. Gyorsan tovább húzom. Az a pozíció még rosszabb volt s megint vissza akartam tolni a kiinduló pontra.

De már akkor az asszony teljes erejéből protestált e szabálytalanság ellen.

— Tessék csak ott hagyni a katonát!

— De kérlek . . .

— Semmi „kérlek“. Az a katona itt állt, tessék azt itt hagyni.

— De nem ott állt. Itt állt, s innét akartam ide húzni; de csak akartam. Mert aztán rögtön az előbbi helyre húztam.

— Trallá! Nem így van. A játékban nincs visszavonás.

— No lásd, magad is mondod, hogy játék; hát miért erőlteted? hiszen nem komoly dolog.

— Igenis, hogy komoly dolog. Hagyd ott azt a katonát!

— Nam hagyom.

— Teszed oda?

— Nem teszem.

— Gyáva!

— Hohó, asszony!

— Igenis: gyáva!

Balesetbiztosítás.

Egy éve annak, hogy a „Vasuti Folyóirat“-nak lapunkba történt beolvadása alkalmából mi is lépéseket tettünk az iránt, hogy lapunk előfizetői mennél kedvezőbb feltételek mellett baleset ellen is biztosítva lehessenek.

Az elért eredmény igen kedvező volt, amennyiben 14 korona évi, illetve 3 korona 50 fillér 1/4 évi díj előfizetése esetén olvasóink a mellett, hogy a lapot kapják, egyszersmind

3000 korona halálesetre és

3000 korona állandó, teljes munkaképtelenség esetére is vannak biztosítva.

A balesetbiztosítást az ország e tekintetben legerősebb intézete, a „Nemzeti Baleset-Biztosító Társaság“ eszközli és azon előfizetőink részére, kik balesetbiztosítással fizetnek elő, az előfizetési díj beküldése után névre szóló kötvényt küld.

Az emberek millióinak hozott már lelki megnyugvást a biztosítás nagy, humánus eszméje és anyagilag megszilárdította az egyesnek, a tömegnek, egész nemzeteknek és következőképpen az államoknak gazdasági existenciáját.

De különösen a *balesetbiztosítás* eszméje volt hivatva felkölteni az embereket azt a tudatot, hogy az embernek élete és testi épsége legalább is oly értékű gazdasági tényező, mint bármilyennemű ingó vagy ingatlan vagyon, *hogy az emberi munkaerő csökkenése vagy el-*

— Vond vissza!

— Nem vonom vissza, mint te a katonádat; gyáva, százszor is gyáva!

Elképzelhetik, hogy ilyet még nem hagytam magamon száradni. Főlkaptam egy porcellán csészét az etagére-ről . . .

— Ugy-ugy, csak azt vágja falhoz az az egyetlen emlékem az anyámtól.

Ejh, hogy épen ennek az egyetlennek kellett a kezem közé kerülnie, mikor ott annyi másféle értéketlen tárgy is volt. Tehetetlenül hanyatlott alá a karom. Visszatettem a csészét. Ez a fiaskó kissé le is hűtött.

— No látja, hogy gyáva: — Ingerkedik gunynyal az asszony. — Dupla gyáva!

Megint föltűzelt a vérem. Hallott már ilyet valaha a világ: most még azért vagyok gyáva, mert nem mertem a földhöz vágni az édes anyja emlékét.

Főlkaptam magamra a téli kabátomat meg a kalapomat és kirohantam az utcára. A hidegben higgadtan kezdtem gondolkodni.

Miért is vagyok itt az utcán, éjjel 11 órakor, 2° mellett Reaumur szerint? A feleségem dupla gyávanak mondott. Igaza volt. Oda kellett volna vágnom azt a csészét. A boldogult édes anyjától maradt egyetlen emlékét semmisítettem volna meg: de azért csak mégis gyáva voltam, hogy nem így cselekedtem. Most nem volnék „dupla gyáva.“

vesztése nyomán aránytalanul nagyobb károk keletkezhetnek, mint egyes javak tönkremenése által és hogy ezt a veszteséget kiegyenlíteni, illetve ezért anyagi kártérítést nyújtani a balesetbiztosítás feladata.

A balesetbiztosítás mindenkire nézve egyaránt üdvös és szükséges, de leginkább szüksége van arra a vasutasnak, a ki bármely szolgálati ágánál legyen beosztva, száz veszély között mozog folytonosan, mindenütt aránylag sokkal több a baleset eshetősége, mint bármely más foglalkozásnál.

Az utazó személyzet ép úgy nem ment attól, mint a pályafelügyelő vagy a váltóőr, a hivatalnok ép oly kevéssé van megóva a baleset ellen, mint a szolgáló.

Azért különösen nagy áldás a vasutasra a balesetbiztosítás s különös előnyökkel jár az ily módon, mint például lapunk utján való biztosítás, mert sokkal olcsóbb az egyénekenkénti biztosításnál.

Nem ajánlhatjuk ezért elég melegen figyelmükbe olvasóinknak, hogy azt a csekélykülömböletet, mely lapunknak biztosítás nélkül előfizetési díja és balesetbiztosítással való előfizetési díja között van, ne sajnálják, mert ezzel az összeggel olcsón kedvező balesetbiztosításhoz juthatnak s mindenesetre megnyugtató tudat az, hogy — a mitől az Isten mindenkit óvjon — ha mégis baleset érne bennünket, hozzátartozóink és a magunk helyzetet könnyíteni igyekeztünk.

De hát miért vagyok én szimplán is gyáva? Mert egy babszemkatómát nem mertem meghagyni a posztján, hanem megfutottam vele. Hát tehetek én arról, hogy a k. u. k. hadseregnek! annak idején így tanultam a mesterseget. Mindegy. Igazi ellenséggel szemben, okos dolog is lehet a meghátrálás; de asszonyfial szemben minden körülmény között gyávaság.

Hm! Annak az asszonynak teljes igaza van. Visszamentem, hogy megmondjam neki.

Hátra se nézett, midőn beléptem az ajton. Pedig éjjel 11 óra után mégis csak megnézi az ember, hogy ki nyitja ki az ajtót, ha mindjárt csak a férj is az.

— Mucus!

Semmi hatás. Oda mentem, át akartam ölelni. Eltaszított magától.

— Muci édes. Egy kiengesztelő csókot!

Semmi hajlandóság a kiengesztelődésre, még a mindenre rácsábító csók közvetítésével sem.

És három napon át még csak a kezét se érinthettem mag a feleségemnek — házaseletünk tizenkettedik hetében.

Ó ti sápadt arcú látogatói a kártyabarlangoknak, kik éjjente tengernyi pénzt veszve, kifosztva, üres zsebekkel bandukoltok haza; ti reszkető kezű nagyuri szerencse-hajszolók, kik összes vagyonotokat, örökségteket, birtokaitokat, a rajtatok levő utolsó ruhátokak, azontul pedig a becsületeteket is odadobjátok a bűn asztalára,

Ugyszólván kötelességünk az, hogy sok vesztéssel járó foglalkozásunk mellett ily módon is gondoskodjunk magunkról és családjunkról.

A balesetbiztosítás összes előnyeit felsorolnunk lehetetlen, arra nincs elegendő terünk, leginkább bizonyítja azt annak mind szelesebb körben való elterjedése, mindenki igyekezik megragadni az alkalmat, hogy mennél előnyösebb feltételek mellett köthessen balesetbiztosítást; bennünket is azon óhaj vezérelt, a mikor balesetbiztosításra is módot nyújtottunk előfizetőinknek, hogy előnyösen és olcsón juthassanak ez áldásos intézményhez.

Véletlen szerencsétlenségek nap-nap mellett fordulhatnak és fordulnak is elő, azok ellen nincs megóva senki és kérelhetetlenül is szedik áldozataikat a nép minden rétegében.

Kit, hogyan és mikor? Azt senki előre nem tudja.

Nincs oly foglalkozásu egyén, ki elmondhatná magáról, hogy hivatali foglalkozása, üzleti vagy magánutazásai, kirándulások, sétakocsizások vagy még az utczán való járkálása közben egyáltalán nincs kitéve a balesetnek; legyen az akár gazdag, akár szegény; hát még mennyivel inkább van kitéve a balesetnek a vasutas; de hiszen erről már bővebben szólottunk.

Lassanként szálló igévé vált az a mondás: „mindnyájunkat érhet baleset“, de így is van ez valóban és azért újból is legmelegebben ajánljuk olvasóinknak a balesetbiztosítást.

ahonnét a következő perczben más seprí be, még ti sem tudjátok, mi az: veszíteni.

Három napon át a „te“ helyett „maga“, három napon át tiltva ölelés, csók; három napon át, házaseletünk tizenkettedik hetében!

És mindezt egy babszemen ve ztettem el. Hát nem a leghazárdabb játék a „várjáték“?

Vallomás.

— Miért nem látni önt scha a feleségével báró ur?
— Pah! az embernek nem kell elárulnia, hogy milyen rossz az izlése — ha sok az adóssága.

Intés.

Francia nyelvemester: Aztán ha a papa kérdezi, hogy ma miről beszélünk, hát mondd meg fiam, hogy a hátralékos lezkepenzokról.

Őszinte.

— És ha nagyon gazdag volnék, tudna szeretni?
— Azt nem tudom, de mindenesetre a felesége lennék!

Bíróságnál.

— Miért lopta el maga ezt a kabátot?
— Hogy miért? Hát csak beláthatja a bíró ur, hogy ezt a kabátot, a mi rajtam van, uri embernek már nem lehet viselni!

Dal a fizetésrendezésről.

A „Jól értesült“ hirlapok
Világgá kürtölik
Vasutasok fizetését
Hogy immár rendezik.
A rendezés már bizonyos
Csupán időkérdés
Várjunk tehát a mig jön a
Fizetésrendezés,
Csak azt várjuk a mig jön a
Fizetésrendezés!

A végrehajtó háromszor is
Itt járt már nállam
Fizessek adót különben
Eladják az ágyam . . .
No hisz, a mit azért kapnak
Az ugyan szép kevés
Majd fizetek, ha meglesz a
Fizetésrendezés,
Csak várjanak a mig jön a
Fizetésrendezés!

A tanár ur a fiamat
Azzal küldi haza:
„Ha nincsen tandíj kis fiam
Hát nem lesz iskola!“
Ugyan, ugyan Professor ur
Mért e fenyegetés?
Majd lesz tandíj mihelyt jön a
Fizetésrendezés,
Csak addig várjon mig jön a
Fizetésrendezés!

Az anyjukom ábrándozik
Holmi új ruháru
Bár jól tudja, hogy a budget
Deficizzel zárul
El ne hagyjon óh feleség
A szent reménykedés,
Kapsz új ruhát csak jöjjön a
Fizetésrendezés,
Csak azt várd a mig meglesz a
Fizetésrendezés!

A „Conzumba“ már nincs hitel
Mert hát beszüntették,
És vannak a kik azt hiszik,
Hogy ezt bölcsen tettek.
A gyomrunk sirat téged meg
Te „bölcs intézkedés“
Talán ez az a bizonyos
Fizetésrendezés,
Talán ez az a bizonyos
Fizetésrendezés?

Én nem tudom, csak hallottam
Mert úgy rebesgetik,
A nyugdíjjáruléknkat
Hogy majd felemelik!
Jó lesz, mert sok az eszkimó
És a fóka kevés
Ez lesz ám még csak a cifra
Fizetésrendezés,
Ilyen lesz hát a várva-várt
Fizetésrendezés!

A gólya madár itt szállong
A kéményünk körül
És azt hiszi, hogy jöttenek
Itt mindenki örül.
Szó sincs róla jó madaram
Lesz itt örvendezés
Csak addig ne jöjj a mig nincs
Fizetésrendezés,
Csak addig várj a mig jön a
Fizetésrendezés!

A honatyák Budapesten
Veszekesznek nagyba'
Az egyik rész kér ujjonczt
A másik nem adja
A háboru még messze van
Miért e sietés? . . .
Hiszen fontosabb ennél a
Fizetésrendezés,
A rég ígért, a régen várt
Fizetésrendezés!

Zsidók várják a messiást
Hatezer év óta
És mesélgetnek egymásnak
Szép dolgokat róla.
Én azt hiszem, hogy előbb lesz
Messiás érkezés,
Mint te belőled valami
Fizetésrendezés,
Te régen várt, te rég ígért
Fizetésrendezés!

Ligeti L.,
kalauz.

HIREK.

* **A fizetés-rendezés.** Nessi Pál orsz. képviselő f. hó 11-én a képviselőház ülésén interpellációt intézett a kereskedelemügyi miniszterhez a vasutasok fizetésrendezése ügyében s egyttal indítványt is nyújtott be, hogy a fizetésrendezésre vonatkozó javaslat soron kívül tárgyalassék. *Láng* Lajos kereskedelemügyi miniszter azonnal és teljesen kielégítően válaszolt, mely válaszból, most már biztosan következtetjük, hogy fizetésrendezésünk végre valahára dűlőre jut. *Nessi* képviselő e hó 16-iki képviselőházi ülésen fogja indítványát megokolni s most már csak az a kérdés, hogy a kormány hajlandó lesz-e belemenni a javaslat e rendkívüli tárgyalásába.

* **Egy angol lokomotív munkája.** Az „Engineering” szerint a „Charles Dickens” nevű gyorsvonatmozdony, mely a Northwestern vasúton már évek óta visz naponként reggel egy vonatot Londonból Manchesterbe és egy esti vonatot vissza Londonba, ezt az oda és vissza való utat nemrégiben 5312-edszer tette meg és ezzel összesen 3,200.000 kilométert (2,000.000 angol mértföld) futott meg. Ez épen a százszorosa egy angol mozdony átlagos évi teljesítményének, melyet 32.080 kilométerrel szoktak felvenni. A „Charles Dickens” mozdony csak

1880 óta, tehát valamivel több, mint husz éve jár. Ezen idő alatt az általa továbbított vonatok óránkénti sebessége 67 kilométerrel 81 kilométerre emelkedett. Az egész idő alatt a mozdony 27.500 tonna szenet fogyasztott, a mi vonatkilométerenkint 9 kilogrammot tesz.

* **A horvátországi zavargások** már oly veszélyessé fajultak, hogy a máv. legtöbb állomását fegyveres erővel kénytelenek őriztetni. A legtöbbállomás személyzetét löfegyverekkel látták el, hogy személybiztonságukat megóvhassák. A zágrábi üzletvezetőség személyzete állítólag sürgős kérvényt terjesztett be az igazgatósághoz, hogy az egész üzletvezetőséget helyezték át Fiuméba, mert életük állandóan veszélyeztetve van.

Nem elég, hogy szegény kartársainkat kenyérekésztük idegen földhöz köti, hanem még életök sincs biztonságban.

* **Halálozás.** *Krausz* Ede nyug. állomási elöljáró e hó 13-án elhunyt. Hosszu ideig volt Torna-Szt.-Miklós állomáson beosztva, honnan csak 3 évvel ezelőtt ment nyugdíjba.

* **Vonatrablások Oroszországban.** A vonatok kirablása — írja a „Railroad Gazette” — most már nemcsak Amerika monopóliuma. Oroszországban ezt a mesterséget epp úgy üzik, mint az Egyesült-Államok pusztai vidékein. Hivatalos kimutatás szerint a legutóbb három

Innen-onnan.

Lovagias ügy.

Rózsaberki Izor : — Ez vért kíván! . . . Elvárom Önt . . . Otthon leszek!
Keményffy Mór : — Én is!

Iskolában.

— Melyik állatnak van nyolcz lába?
— Két Kutyának!

Lovagias ügy.

Naschitz összekapott a bőrzén *Weiszszal* s a vége az lett, hogy *N.* provokáltatta *W-t.* *W.* nem fogadta el a kihívást, mire *N.* őt lenyíltterezi s átadja a közmegevetésnek. *W-nek* ezt szemére lobbantják ismerősei és gyávának nevezik.

— *Wie hájszt jáva?* — indignálódik *Weisz.* — Ű a jáva, nem én! Könnyő volt neki engem provokálni, mikor totta, hod — *ógy sem nem jüvük ki!*

Az önkéntesi vizsgán.

— Hol fekszik Cuba?
— Azt nem tudom!
— Hát mit szállítanak Cubából?
— Azt se nem tudom!
— No hát honnan szerzik be maguk a kávé?
— Khérem az *özleti tilok!*

Iskolában.

— Mi volt Napoleon kezdetben?
— Csecsemő!

Tévedés.

Órás : — De uram, ennek az órának az egész szerkezete szét van zúzva!
Jogász : — Lehet, mert valószínűleg a *kapukulcsal* akartam az éjjel felhúzni.

Jó testvér.

— No mit bögsz ugy *Palika?*
— Mert megettem a vajas kenyéremet.
— És azért sirsz? Hát miért etted meg?
— Mert azt hittem, hogy a testvéremé!!

Biztos jel.

— Honnan tudja, hogy *Molnár* meggazdagodott?
— Mert azelőtt azt híresztelték róla, hogy bolond, most pedig azt állítják, hogy — *eredeti ember.*

Vadászaton.

Orvos : — Ez mégis borzasztó, hát egyetlen nyulat sem tudok elpusztítani!
Ügyvéd : — Azon könnyen segíthetünk *Doktorkám!*
Rendelj nekik valamit!

évben Oroszországban 1181 vonatot támadtak meg a rablók, 287 esetben pedig támadás rablással és gyilkossággal végződött. A legtöbb vonatot a Vladikavkáz vasuton értek rablótámadások. Megjegyzendő, hogy eleinte a szibériai vasuton is gyakori volt a vonatok feltartóztatása és kirablása, most azonban a szigorított védelmi intézkedések következtében a viszonyok jelentékenyen javultak.

* **Vasuti alkalmazottak utazási kedvezményei.** Újév első napjától kezdve nemcsak az osztrák-és magyar államvasutakon drágultak meg a személytarifák, de vasuti alkalmazottak eddigi utazási díjkedvezményeit is megszorították. Ausztriában pl. a családtagok önkezelési (regie) jegyek váltására jogosító igazolványait nagyobb összegű bélyeggel kell ellátni. E megszorítások enyhítését kérték most az osztrák vasutasok és kérésük nagyjából kedvező elintézésben is részesült.

A tényleges szolgálatu vagy nyugdíjazott alkalmazottak feleségeinek igazolványát a jogosult kívánságára oly záradékkal látják el, mely a tulajdonosát arra jogosítja, hogy a 10 éven aluli gyermekei részére is regie jegyeket válthasson.

Az osztrák-magyar államvasuti társaság nyugdíjasai ezentúl regie jegyekkel utazhatnak.

Államvasutainkon tudvalevőleg újév óta a szabadjegyek „gyorsvonat“-i bélyegzővel már nem bélyegezhetők le, hanem teljesen indokolt, sürgős esetekben (haláleset stb.) gyorsvonat használatra érvényes jegyet kérhetnek az alkalmazot-

tak. Ugy értesülünk, hogy államvasuti kartársaink körében mozgalom indult meg, melynek célja kieszközölni azt, hogy évente az alkalmazottaknak két szabadjegyet gyorsvonatra érvényesítsék a nélkül, hogy a hosszadalmas és körülményes kérvényezési módot igénybe kelljen venni. Ugyanilyen kedvezményt kérnek a családtagokat megillető két jegyre is.

Tekintettel arra, hogy az alkalmazottak, különösen a külszolgálatiak igen ritkán jutnak szabadsághoz s így röviden kimért idejükre ugyan csak szükségük van, a gyorsvonati utánfizetésre meg szegény anyagi képességük miatt nincs módjuk, reméljük, hogy ezt a kérést az illetékesek bizonynyal jóindulatu és kedvező elintézésben fogják részesíteni.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a budapesti központi menetjegyiroda az alábbi városokban vidéki idegenforgalmi fiók menetjegyirodákat szervezett, melyek működésüket f. évi május hó 1-én megkezdvén, a m. k. államvasutak összes állomásaira menetjegyek kiadására és az utazásra vonatkozó mindennemű felvilágosítás megadására jogosítottak fel. Ezen fiókirodák a következők: *Arad* (Deák Ferencz utca 42.), *Debreczen* (Prácz-utca), *Eger* (Fő-utca), *Győr* (Baross-utca 4.), *Kaposvár* (Fő-utca 16.), *Kassa* (Fő-utca 51.), *Kecskemét* (Nagykőrösi-u. 20.), *Kolozsvár* (Belmonortor-u. 1), *Miskolcz* (Széchenyi-utca 91.), *Nagy-Becskerek* (Eötvös-utca), *Nagyvárad* (Nagyteleki-utca), *Orsova*, *Pécs* (Irgal-

HETI KRÓNIKA.

Hiszékeny a magyar! hej, de régi nóta
S hibájául ezt már annyi böles fejröta.
Százezren rohantak a héten is Pestre,
Megnézni, hogy milyen a Duna-víz estve.
S szájtátva bámulták, míg a bőrük ázott:
Egy pár unott mágnás hogyan hajókázott.

A horvátok dühe tetőfokra hágott
Ingerlik, bosszantják nagy Magyarországot.
Vakmerő kis népség! Nem tekint a multba,
Ellenünk forr, nemhogy kudarczán okulna.
Jaj pedig a magyar ha ismét talpra áll
Jellachich népére ráköszönt a halál.

Pest rendőreinek nagy a diadalma:
A hurkokra került egy betörő-banda.
Mikor tanyájukból őket kimotozták,
Kisült, hogy a talmi, ifju Papakoszták
Szerszámaikat a máv.-nál készítették:
Egykor ugyanis a máv. kenyerét ették.

Tineses japánokra boros idők járnak
Fáj a foga rájok a muszka császáraak
Keletre irányul minden orosz puska
Hódítani kíván a czár, az atyuska.
S közbe' kívánják a jó nyugati népek:
Bár alkotmányt adna elnyomott népének.

Ritka szép palota épül mostanába'
Amerikának egy nagyobb városába'.
Madár palota lesz, órjás kő-kalitka,
Minden tollas jószág ki lesz benn' állítva.
Sápnognak, csipegnek, kurrognak majd sokat
Nem is irigyeljük ott a szomszédokat.

Pesten panaszra nyílt a czipészek szája:
Az adósaiknak se szeri se száma.
Gyászos statisztikát állítottak egybe,
Ötszázezer czipő ára nincs fizetve.
De ki is fizet ma, pénzünk nagyon kevés,
Vajha kész volna a **fizetésrendezés!**

Passe-partout.

mas utca 1.), *Pöstyén* (fürdőigazgatóság), *Pozsony* (Vásár-tér 20.), *Sopron* (Széchenyi tér 16.), *Szatmár-Németi* (Deák-utca 13.), *Szeged* (Klauzál-utca), *Székesfehérvár* (Ligetsor 1.), *Szolnok* (Kossuth-utca 8.), *Szombathely* (Széll Kálmán-utca), *Ujvidék* (Uri-utca 24.), *Zágráb* (Jelasics-tér 13.), *Zombor* (Bajai-utca 19.) Ezekon kívül még a Brassóban, Fiumében és Temesvárott már korábban felállított városi menetjegyirodák működnek.

IRODALOM.

Egy előfizetési felhívást kaptunk a napokban. Az előfizetési felhívások nagy általánosságban nem a legkedveltebb levelek. Fél tőlük az ember, mert nagyobbbrészt oly újabb irodalmi termék megjelenését hirdetik, a melyre — akár akarom, akár nem, — vagy udvariasságból, vagy barátságból illik előfizetni. S az ilyen felhívások egymást érik s a sok baráttal és nagy adag udvariassággal megáldott férfiu rövidesen meglehetősen könyvtára tehet szert oly művekből, melyeket soha el sem olvas, mert erre már nem kötelez az udvariasság.

Az előfizetési felhívások iránt általánosságban tehát nagy a bizalmatlanság. Kétszeres öröme van tehát az embernek, ha olyan felhívás kerül a kezébe, melyet készséges örömmel ír alá, nem pusztán az író, vagy a gyűjtő iránti udvariasságból, hanem azért, mert a hirdetett mű a meg-

szerezésre valóban érdemes. — Ilyen művet ajánl kartársainak *Ö. Papik Sándor* máv. fő-ellenőr.

Mindenki, a ki *Ö. Papik Sándor* irodalmi működését ismeri, érdeklődéssel várja hirdetett munkáját.

Két éve annak, hogy első műve „Alkonyat” cím alatt megjelent s azt ugy a kritika, mint a nagyszámu olvasó közönség osztatlan elismeréssel fogadta. Ez az elismerés buzdította az író új verseskönyvének kiadására, melylyel a már eddig elért írói sikert *Ö. Papik Sándor* csak öregbiteni fogja.

Jól ismerik lapunk olvasói is *Ö. Papik Sándor* költői tehetségét. Mint lapunk munkatársa, gyakorta kereste fel lapunkat szép verseivel. Azonban ép az a viszony, mely *Ö. Papik Sándort* mint munkatársat lapunkhoz fűzi, akadályoz meg bennünket abban, hogy írói tehetségét érdeme szerint méltathassuk: szigoru mértéket kell tartanunk a dicséretben, nehogy az a vád érhesen bennünket, hogy dicsérjük, mert közölünk valót.

Bármily elfogulatlanok legyünk is azonban vele szemben, azt el kell ismernünk, hogy hivatott író, poeta-lélek, a kinek van írnia. Keresetlen, őszinte költészete, melynek a bánatos, méla borongás a főjellemvonása, megfogják találni az utat olvasói szívéhez. Költeményeiben igaz érzelmeket tolmácsol; költészete nélküli a modera, affektált hangot, szívhez szóló és természetes.

CSARNOK.

A vőlegény kalandja.

— Irta: *Hall Albert.* —
Angolból.

Abban a perczen, midőn letettem a tollat, eszembe jutott, hogy talán rászédhetek és elpirultam. De akkor már késő volt. Mást nem tehettem, mint, hogy elrejtőztem fenn a szállóban, a míg megjön a reggeli vonat. Nagy sietve követtem a pinczért a számomra kijelölt szobába.

Ahogy benn voltam, pompás vacsorát rendeltem, s a pinczért jó borralalóval ellátva, biztonságban éreztem magamat.

— Értsen meg jól, barátom, — szóltam a pinczérhez — akárki keres, nem vagyok itthon. Nagyon fáradt vagyok és rögtön lefekszem. Kétszen föl elég korán, hogy a hat órai vonatról le ne késsem, a kávét pedig hozza fel szobámba.

— Szolgálatjára, uram. Mindenesetre, uram. Parancsol még valamit, uram? — kérdezte a pinczér.

— Egyéb semmit — válaszoltam. Nesztelenül távozott szobámból. Betettem utána az ajtót, ráfordítottam a reteszt és megkönnyebbülten leegyeztem föl. — Meg vagyok mentve — suttogtam — meg vagyok mentve, legalább Plaudertól! Megvacsoráztam, elszívtam szívarkámat, le-

hajtottam egy vagy két pohár madeirat Emmám egészségére és lefeküdtem.

Nem valami puhák a szállói matraczok, s az enyém sem tett kivételt e tekintetben. Mindazáltal csakhamar és mélyen elaludtam. Egyszerre csak erős koczogás hallatszott a szobám ajtaján. Fölbredtem. Természetesen csak a pinczér volt, de még sem hittem, hogy hat óra lehetett, mert nagyon sötét volt még. Előszedtem órámat a váncos alól és gyufát gyújtottam. Még három óra sem volt; a koczogás azonban ismétlődött.

— Ki az? — kiáltottam

— Én vagyok, uram! — válaszolta a pinczér.

— Hiszen azt mondtam, hogy hat órakor ebresszen föl! — kiáltottam.

— Igen, uram. A vonat még nem érkezett meg. Egy úri ember óhajt önnel beszélni

Plauder csakugyan megcsipett és most ez egyszer valóban túltett magán. Dühös voltom daczára, arczatlansága fölött el kellett magamfat kaczagnom.

— Mondja meg annak az úrnak, hogy alszom, — szóltam a pinczérhez.

— Igen, uram, megmondtam ezt neki, azonban ő nem tágit és beszélni akar önnel.

— Jól van, mondja meg neki, hogy feküdjek le; holnap majd beszélhet velem!

— Igen, uram, — mondá a pinczér, — de rövid vártatva ismét visszatért és így szólt:

— Azt mondta, hogy ki kell nyitnia az ajtót, uram! — És erre egy más hang szólt közbe: —

Uj könyvének czime: „**A vég.**“ Ára 2 korona és a Szelényi és Társa miskolczi könyvnyomda izléses kiállításában fog a jövő hó végével megjelenni. Előfizetni ugy a szerzőnél, mint a „Haladás“ kiadóhivatalában lehet.

A midőn még megemlítjük, hogy a szerző művének jövedelméből tetemes részt szánt egy *vasuti jótékonyczélra*, ismételten ajánljuk Ö. Papik Sándor új művét olvasóközönségünknek.

—nt—

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

25	2	8	12	. . .	Ravasz állat.
20	5	10	19	. . .	Miskolczon igen sok van.
4	14	1	A németnek kedvencz itala.
11	26	13	Mindenkinék elég jut belőle.
15	7	6	7	3	Fenyőfákon van.
21	18	10	17	. . .	Férfi név.
16	23	22	Edény.
1—26	Egy népdal első sora.

Ezen rejtvény megfejtését folyó évi május hó 31-én megjelenő 22-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje május 27.

A f. é. 18-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

„Vincze, Ákos, Elza.“

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás utján Varga András nyerte meg, kinek ezimére H. G. Wels „Dr. Morrean szigete“ című művét postára tettük.

Remélem, nem fogja vendégeim nyugalmaát megzavarni. Azt hiszem, hogy egyikünk sem bánja meg, ha azt az urat esőndesen, szép szerével beereszti.

Plaudert tehát nem rázhattam le nyakamról.

— Mi jögon háborgatnak engem! — kiáltottam fel dühösen — megtiltom önnek, hogy éjszakai álmomban megzavarjon. Nekem pihenem kell az éjjel. De azért eressze be, ha más-ként nem lehet. — Es felkeltem, félretoltam a reteszt és ismét lefeküdtem.

Nehéz lépés zaja hallatszott a szobámban, ezt követte egy másik, azután az ajtó ismét becsukódott és a lámpát meggyújtották. Felülve az ágyamban, két jól megtermett férfit pillantottam meg, kik közül az egyik hátával az ajtónak állt s a másik az ágyamnál foglalt helyet.

Meglehetősen nagy összeg pénzzel utaztam, melyet a nászutazás költségeire szántam és hirtelen eszembe jutott, hogy ezek tudomást szereztek róla. Ezek a férfiak nyilván rablók lehettek. Értékes utitáskám, melyben értékpapirjaim, készpénzem, Emma jeggyűrűje és egy drágagyöngyökből való nyakék, melyet menyasszonyom számára vettem a földön feküdt, a szekrény előtt. Pisztolyom vánkösöm alá volt rejtve. Ez utóbbit előszedve, készen álltam, hogy életemet és vagyonomat megvédjem. De a férfiak egyike kikapta kezemből a fegyvert, a másik rányette magát és a kezében levő forgópisztolyát mellemnek szegezte.

(Vége köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Sch. V. Berlinben van hajh . . . Várjuk!

Tudakczódó. Azt nem merjük megtenni, mert épen a dolog szak részénél fogva, nem merjük a felelősséget elvállalni az iránt, hogy a kiküldendő belmunkatárs nem-e fogja elesipni az orra elől, pláne ha oly horribilis összeget emleget!

T. A. Bpest. Nehezen nélkülözzük s többen érdeklődnek a hallgatás oka iránt. Ha a nimetek eleget fognak tudni, jöhetnek már mi is! Üdvözlét!

Az. Kissé furesa hasonlat! Rózsaszínű kecskét már láttunk, de kecskeszínű rózsát még soha! Ott mekeg a papirkosár mélystéges fenekén.

Kis Barna Nőtlen. Huszár. Kedvencz illatszere az Ylang-Ylang. A bostont és kék-vókot négy kézre tánczolja de — tárczát nem ir.

H. A. Előfizetése május 31-én jár le, a biztosítéki kötvényt postára tettük.

A. L. Feltétlenül le kell mérlegelni.

P. R. Kuriai döntvény van arra.

P. S. Fülel. Szerk. társunk a Duna-ünnepélyen van s heti fordulóját megünnepelni szándékozik. Csak víz legyen hozzá elég.

D. S. Igen. Jónás eseh volt, azért került ki oly fűrgen a partra.

B. A. Fülel. Előfizetése csak f. hó 31-én jár le, tehát a lapot e hó végéig küldeni fogjuk.

Sz. J. Tisza Lúcz. A lapot az új ezimen megindítottuk. Igen, mivel a most beküldött nov. 30-áig érvényes, tehát f. hó 31-éig 4 korona a hátrálék.

E. A. Gyöngyös. Megfelelően i-tézkedtünk. Legczél-szerűbb volna azonban, ha H és M. a lapot lakásukra czimeztetnék, mert lehetséges, hogy az övékét esetleg más olvassa.

Sch. J. pflv. Bartoslehota. Beérkezett ugyan, de mivel októbertől hátrálékban volt, az október—márcziusi hónapokra könyveltük s így előfizetése április 1-ével ismét esedékessé vált.

Többeknek a jövő számban.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Magy. kir. államvasutak.
67497. CIII. sz.

A nagybélicz-nagytapolcsányi és a szob- verőczei menetdíjak leszállítása.

A magyar kir. államvasutaktól nyert értesítés szeriut f. évi július hó 1-től kezdve Nagy-Bélicz állomásnak Nagy-Tapolcsány állomással való személyforgalmában a szomszédos forgalom III. vonalszakaszának menetdíjai helyett a II. szomszédos forgalmu menetdíjak Szob állomásnak Verőcze állomással való forgalom I. vonalszakaszának menetdíjai helyett a III. szomszédos forgalom menetdíjai lesznek fizetendők. Ezzel egyidejűleg Alsó Szob megállóhely személydíjzabásilag a távolsági forgalomban Zebegény helyett Szob állomással egyesítettett, minélfogva fenti nappal kezdve ezen megállóhelylyel való távolsági forgalomban a Szob állomásra érvényes menetdíjak fizetendők.

Budapest, 1903. május hóban.

A magy. kir. államvasutak
igazgatósága.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak
61691/903. CII.

Hirdetmény.

Délnémet-osztrák-magyar vasúti kötelék.
(Díjszabás hatályon kívül helyezése.)

A fenti kötelékben Donamschingen, Mengen, Merskirch, Pfullendorf és Radolfzell állomásokról Budapest nyugati pályaudvarra és Budapest-Ferencváros-marhavásárra szállítandó tenyészmarhákra, 1899. január hó 1-től érvényes díjszabás, annak I. pótlékával együtt f. é. július hó 1-vel pótlás nélkül hatályon kívül helyeztetik.

Budapest, 1903. évi május hóban.

A m. kir. államvasutak igazgatósága
a részes vasutak nevében is.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak
64.104/903. szám.

Osztrák-magyar személyforgalom II. díjszabási füzet.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint az osztrák-magyar személyforgalomban érvényes II. díjszabási füzethez f. évi június hó elsejével I. pótlék lép életbe, mely helyesbítéseken kívül néhány új viszonylat menetárait tartalmazza.

Ezen pótlék a magyar kir. államvasutak díjszabás elárusító irodájában kapható.

Budapest, 1903. május hó 9-én.

Az igazgatóság,

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Vasuti
altiszti vizsgára
készülők
kézikönyve.

Irta:
SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülő részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: kiadóhivatalunktól.

Vasutasoknak
10% árengedmény.

Halló! Ki beszél?

Grossman Lipót

az „Arany csizmához” címzett
czipő-üzlete

Széchenyi utca 101. szám alatt
Lloyd szállodával szemben,

hova minden magyar ember bizalommal forduljon, mert ott a legnagyobb választékban a legjobb minőségű és a legfinomabb kivitelben, kizárólagosan **hazai gyártmányu férfi, női és gyermekczipők hallatlan olcsó árban** szereshető be. 7-10

Vasutasoknak
10% árengedmény.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Tokaj-hegyaljai
borok eladása.

1902. évi kitűnő minőségű
tolcsvai szamorodni

boromat fejtve ajánlom 136 literes új hordókban hordókkal együtt **45 frtért.**

1888., 1900., 1901. évből származó kitűnő

szamorodni és asszu
gyógyborokat is elárusítok.

Nagykállói Kállay Emánuel,
szőlőnagybirtokos Tolcsván.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjegyemmel vannak ellátva.

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzett gyógyszerertárában

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy adja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kézörök seiyem-puha-ágot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőkötől késő korig megóvjja, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balzsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Venus arczpor, fehér, rózsás és krém színűekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
 - Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egyszeri száj-öblögető vízbe, kellemes szájját kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desinfectálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszeremet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitünő jó hatású (Pyrethro) sveiczi fű csepp. 1 üveg ára 50 fillér.
 - Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres pécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajnhullást és fejbőrkorpusodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
 - RácZ Jenő keleti „Balzsam bajuszpedróje”** soha meg nem mag nem avasodó, zírmentes balzsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
 - Cannabin** (tyukszembalzsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kirtására. 1 üveg ára 70 fillér.
- Forralomban van és közmegelegedéssel használják a
- Migrain,** fofás, nátha ellen bedörzsölő és szaroló szer, Jasmin aether 1 üveg 80 fillér.
 - Fagyás ellen Északi dr.** Képes fagykoncs, 1 tégely 1 korona.
 - Hajfestésre Orientin,** 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.
- Egy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonmászerket, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal föllimnadják; ugy, hogy általában házi szeret gyantát legjobban alkalmazhatók.
- Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánzásoktól tesszenek óvakodni.